

Sygn. akt: III AUa 1247/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Godlewski (spr.)

Sędziowie: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

SSA Dorota Rzeźniowiecka

Protokolant: st.sekr.sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Łodzi

sprawy **Z. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o podjęcie wypłaty emerytury,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt: IV U 794/13;

postanawia:

umorzyć postępowanie apelacyjne.

Sygn. akt III AUa 1247/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem wydanym 10 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego ustalając, że Z. S. ma prawo do wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 23 grudnia 2012 roku.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył w całości apelacją organ rentowy zarzucając obrazę art.190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art.118 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez przyznanie prawa do wypłaty świadczenia wraz z odsetkami za okres poprzedzający wyrok Trybunału Konstytucyjnego wydanego w sprawie K 2/12.

Następnie, pismem procesowym z dnia 19 marca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. cofnął apelację.

Ubezpieczona, nie wypowiedziała się odnośnie cofnięcia apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 kpc w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Treść przywołanego przepisu wskazuje, że generalnie cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu. W takim przypadku sąd obowiązany jest umorzyć postępowanie, które stało się zbędne z innych przyczyn (art. 355 k.p.c.) orzekając o kosztach stosownie do treści art. 203 § 2 zdanie drugie k.p.c..

Wyjątek od wskazanej regulacji zawiera art. 469 kpc, stosownie do treści którego, w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Przepis ten, będący uzupełnieniem art. 203 § 4 k.p.c., wprowadza obowiązek kontroli cofnięcia apelacji, jedynie poprzez płaszczyznę słusznego interesu ubezpieczonego

(konfrontacji z zasadnością roszczeń ubezpieczonego) przy uwzględnieniu, że słusznym interesem ubezpieczonego jest też szybkie i skuteczne nabycie świadczeń z systemu ubezpieczeń społecznych. (patrz także – SN postanowienie 4.09.2012 r. IUK 141/12 legalis nr 606388).

Przenosząc powyższe na okoliczności przedmiotowej sprawy, stwierdzić należy, że cofnięcie apelacji nie narusza słusznego interesu ubezpieczonej. Skutkiem cofnięcia apelacji przez organ rentowy jest uprawomocnienie się korzystnego dla odwołującej orzeczenia Sądu pierwszej instancji w zakresie wypłaty zawieszony emerytury.

Kierując się wskazaną argumentacją Sąd Apelacyjny na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.